

בענין החולעים הנמצאים במימי העיר כרוקלין שבניי יארק

במ"ח. בחודש סיון תש"ד לפ"ק.
כיוון שבמכתב ע"י חברי המועצה, הנשלח לכמה תבנים מאוניברסיטת קולומביה, נכתבה השערה כי
בתחילת סיון העל"י, ומני אז נתגשפה כמה פרטים שמתברר בהמשך הזמן, תקיף הדברים במקום
שמונים, ועיקר לקמן הערך הראשי. עשינו למטה מהקו, והשי"ח להכינונו מעוז ומגדל ה"ד משולם
דוצא אויש שליט"א שהושקע בנינו זה זמן רב לדרך המציאות וההלכה לאמיתות, ועוד לנו במירוץ זה].

כמה ידיעות מציאותיות בקצרה הצריכים קרימה להכנת הענין.
[א] חולע זו נקרא בלשונם COPEPODS מונה עשרה מינים במשפחה זו, ורק ג' מהם ניכר ונראין לעינים, ואנו
דני על הגדלה שבהם ADULT הנגמה בשלמותו ובגדולתו, שגודלם היא 0.5 מ"מ.

[ב] מציאת חולעים הללו במים, אין זאת יוצא מגדר הרגיל⁶⁰ שיעורד השומת לבם של ה"ד⁶¹, דכבדי שידי
שינוי מצב שיעורד השומת לבם לערוך מתקונים וכו', צ"ל 15-20 חולעים בכל ליטר מים, ואולי השתא נמצא
לפי סטטיסטיק שלום ט' 250 חולעים בתוך 80 גאלון מים, ועיין שרי"ת משכנת עתק [י"ד סימן י"ז]
הבערה אחוים 10% היא מוחזק לחיוב בדיקה, [וגם בהתעוררותו לא נמכר האם י"ב יחד מ"י אחוים דליה
מוחזק, ובכלל עדיין לא נמכר עמדת חולעים אלו בתוך התעוררותו, כי זה לאחורנה נפסקה רשות גישה לשם
כירוע, מחמת פחד וחשש מערואין ויל"ע בזה.

[ג] על אף שגידול זה הוא ענין מציאותי, ענין נחלקו רואי חולע זה לכמה מחנות, מתחילה זה ברור ופשוט,
שבמבט הרגיל אין רואים כלום, ומי"מ יש שלאחר עיין גדול ושומרים להם באצבע כזה ראה, אזי יבא לכלל
ראיה, ויש שגם לאחי"ן אינם רואים רק נקודה מסוימת, ובכלי מגדלת יראו השרץ, ויש שגם לאחי"ן אינם רואים
כלום, והתנהג שצ"ל הוא, שהחולעים אינם נראין לעין הרגיל, ולכל היותר יראה רק נקודה קטנה ורקה מאוד,
ומכין הבקי כבר בחולע זו, דהיינו לאחר שראוה כבר בכלי מגדל, יראה לעתים רחוקות וכמוכן גם לאחר העין
היטב חלק השרץ, והנה בודאי מיעוט שאינו מצוי.

[ד] מיניו העיז נוי יארק באין כירוע מועדעורואי, תשע עשרה בסטפר, שמקבצין לשם מי גשמים והפשרת שלגים,
הזבים לתוכה סחורים הנמכרים הסוככים אותם, מסביב התעוררותו י"ן נבנה ע"י אדם גדר לבנוס ולסוף המים
לחוכה, ובכלל, כל המקום נמקה ע"י הפירות וכדו' ע"י אדם, לחקנו שידי ראוי לסוף ולכנס לתוכה המים,
נמצא בתוך התעוררותו גם מיעונו, אולם רובא רובא הם מי גשמים והפשרת שלגים, והתעוררותו י"ן גם
מוחזקין לנהרות, משם באין המים ע"י מפרות גדולות העשנים ע"י אדם לתוך רעורותו י"ן גדול הנקרא
KENSICO RESERVOIR, והוא בריכה גדולה הנעשה ע"י אדם, לאסוף בתוכה כל מי התעוררותו י"ן,
ומחזיק בתוכה שלשים ביליאן גאלון מים, בכל יום יוצאים משם 1 ביליאן גאלון לצדרי העיר, באופן

58 כמבואר בדאק"ו 2 אות 5.
59 ואף שמצד הבריאות אי"ן שום בעיה כלל, מ"מ כל שינוי מצב שבמים יעורר השומח לדרה לחמור אחרי

שדרך כלל נמצא בתעוררותו י"ן לי ביליאן גאלון מים, ומשם באין המים לעוד ר
RESERVOIRS, ומשם לצנירותו בתוך העיר, הנעשים מהמת CEMENT, והם
[ח] הקעמקא"ל קאלארי"ן יחדג את החולעים דיקא כשפסילים לתוך המים כמות ג
מסילים לתוך המים היינו 0.2 לא יתרג את החולעים, רק בצירוף החק SURE
המים⁶⁰.

[א] נראה לעינים

מתחילה יש לדון, דהיינו מיעוט אנשים הרואים חלק השרץ, היינו רק לאחר ג
יודעים כבר על נאחר מה לראות, אבל בלי הקדמת ראיה בכלי מגדלת לא יר
ואף דכתבו הפוסקים [שרי"ת חת"ס או"ח סי' קל"ב ודרדני תשובה סימן פ"ד
הואין אותו הוא בכלל ניכר לעינים, היינו דוקא כשהם רואין אותו בעליל, וב
לעין, ומה שאחרים אין רואין אותו, הוא משום שאין רואין אותו בטוב, משא"כ בנ
רק לאחר שראוהו כבר בכלי מגדלת יודעים ומלמדים אתה מה לראות, וגו
גדול, כמוכן שרוב העולם אינם רואין כלום, אי"ן כגדר ניכר לעין כלל.

והנה אף לאחר שנקשו רבותא קדמא מ"ה רבותנו גדולי האחרונים ז
המיקרוסקופ"י לא השיבה ראיה לאסור דרדני התורה, וכשאתה התורה דבר ה
היינו בראיה טבעית, והולעים הנמצאים במים שאינם נראים רק ע"י כלי המ
משום דצ"ל נראה בעינים גשמיים, ואף אינו עושה ריעותא כלל, עדיין יש י
לעינים, האם צריך לראות בעין שוהו חלע, או דמי כשדואהו בכלל, אף
כשרץ⁶², ולכבוד נראה כדו' הא, וכן פסק בשכט הלוי [ח"ו סימן קצ"ב].
הנמצאים במימינו, אף שאפשר לראותו בעין לאחר העיין היטב, מ"מ כיון
קטנה, חלק הבריה לא נראה, ג"כ מקו" לא נראה לעינים, דצ"ל נראה לעיני
[פ"ג או"ח] שכן נופה גם דעת הגרשי"ן אורבאך ז"ל, ואולי בספר בדיקה
לחמור, וכן מסק כשש"כ לבסוף ששמוע בשם החזו"א להתמיר וצ"ע.

60 בדאק"ו 2 אות 5 ובר אישור באסיפת ראשי הפ"ח במשרד של הקאונסילי"ש, מלד,]

61 ככדי לברר פרטי המציאות לאמיתות].
62 חכמת אדם [בב"א כלל ל"ה סימן מ"ט] לגבי רוחשים הנמצאים בחומץ, והגרש"ק בסו
נ"ג] ובמהות חכ"ש [י"ד סימן פ"ד] ובערה"ש [סימן פ"ג סל"ו] לענין חולעים שבמים
[פ"ג מ"ו בעו"ס פ"ג] לענין קשקשים שעל הגנים הנראים רק ע"י כלי המיקרוסקופ.

62 אף הדוברי רשי"ל יש לדייק בן, דרש"י בכמ"ק בש"ס כתב למטה את לשון "שר
קטנה ונמוכה שנכרת בהלכה בקושי ונראית כדונחשת [מכות ט"ו ע"א בדי"ה צרעה] ובד
דבר שהיא נד בארץ ואינו נראה אלא ע"י שירדו וריחושו מפני קוטנו [עירובין כ"ח ע
ע"כ ד"ה צרעה] ובחולין [ס"ו ע"ב ר"ה מה] ע"כ, אשר יוצא מדברי רש"י דשרץ י
במפעל שהוא שרץ ובריה, דמחמת קוטנו אינו עומד עליה רק ע"י ריחושו ונעונו ושר

לעצם הנמצאים במימי העיר כרוקלין שבניו יארק

השפיד לפיין.

כברי המערה, ונשלחה למה וכנים מאורי הווראה שליטיה, במחלה השפידות
מי, ומני אז נחשפה כמה פרטים שנחברו בהמשך הזמן, ועקר הדברים במקום
אן העוק הדאק, שציינו למה מחקי, ותשיית לחיבתו מעוני ומגדל הגיר מושלם
שהושקע בנייתו זה זמן רב לצור המצאות החלמה לאימתו, ועוד לו בכירי זה.

הצרכים קדימה להבנת הענין.

COPEPC מנה עשרה מינים במשפת זו, ורק ג' מהם ניכר תוארן לעינים, ואנו
הנגמר בשלימותו ובגדלותו, שגורלם היא 0.5 מ.מ.

ראין זאת יוצא מגור הנגיל⁶⁰ שיעורו השומת לבם של ה"DEP", וכברי שזיו
ערוך מחקרים ודבר, צ"ל 150-20 תולעים בכל ליטר מים, ואולי השתא נמצא
לחיוב בדיקה, (גם בהרעורורוא"י לא נתברר האם י"ב יותר מי אחוזים דליה
ול"ו ולי"ע בזה.

מציאות, עכ"ז נחלקו רואי חלע זה לכמה מחנות, מתחלה זה כרזי ופשוט,
ומי"מ יש שלאחר עין גדול ושמהים להם באצבע כזה ראה, אוי וכאו לכלל
ם רק נקודה מסוימת, ובכלי מגדלת יראו השרץ, יש שגם לאחיו אינם רואים
לאחר שראו כבר בכלי מגדלת, ואלו היותו יראה רק נקודה קטנה דקה מאוד,
ט שאינו מצוי.

הרעורורוא"י, תשע עשרה בספר, שמקבץ לשם מי נשמים והפשרה שלמים,
מסביב הרעורורוא"י נבנה ע"י אדם גדד לפנוס ולאסוף המים
ע"י הפירות וכדו" ע"י אדם, לחקנו שנית ראו"י לאסוף ולכנס לתוכה המים,
אולם רובא דרובא הם מי נשמים והפשרה שלמים, והרעורורוא"י גדול הנקרא
הוא כריכה גדולה הנעשה ע"י אדם, לאסוף בתוכה כל מי הרעורורוא"י,
בכל יום יוצאים משם 1 כיליא"ן גאלא"ן לצרכי העיר, באופן

מ"מ כל שינו מצב שכמים יעורר תשומת לבכם לחוקר אחרי.

שדוך כלל נמצא ברעורורוא"י זו ל כיליאן גאלאן מים, ומשם באין המים לעור רעורורוא"י HILL VIEW
RESERVOIRS, ומשם לצנורות כחך העיר, הנעשים ממחתי CEMENT, והם ניצים מחת לקיץ.

[ה] הקמיקא"ל קאלאריין יורג את התולעים דקא כשמתילים לתוך המים כמות של 0.5 ואילו בכמות שאין
מתילים לתוך המים היינו 0.2 לא יורג את התולעים, רק כציווף וחתק PRESSURE של הילך ומצאת
המים⁶⁰

[א]

נראה לעינים

מתחילה יש לדון, רהני מיעוט אנשים הרואים חלק השרץ. היינו רק לאחר שראוהו כבר בכלי מגדלת,
וידענים כבר על זאת מה לראות, אבל כלי הקזנת ראהו בכלי מגדלת לא יראה רק נקודה קטנה ודקה,
ואף דכתבו הפוסקים [שנית חתי"ס או"ח סי' קל"ב ודרכי השו"ב סימן פ"ד סקט"ו] שדבר שטובי עין
רואין אותו הוא בכלל ניכר לעינים, היינו דקא כשתם רואין אותו בעליל, ובהו שיין לומר דחשיב ניכר
לעיין, ומה שאחרים אין רואין אותו, הוא משום שאין רואין אותו בטוב, משא"כ כנר"ד שגם טובי העין יראוהו
רק לאחר שראוהו כבר בכלי מגדלת ויודעים ומלומדים אחר מה לראות, וגם אז רואים רק לאחר עין
גדול, כגון שרוב העולם אינם רואין כלום, אי"ו בגוד ניכר לעין כלל.

והנה אף לאחר שנקטר רבותא קדמאה הי"ה רבותינו גדולי האחרונים ו"ל שראה באמצעות כלי
המיקרוסקופים לא חשיבה ראהו לאסור בדיני התורה, וכשאסרה התורה דבר החלוי בבדיקה על ידי ראהו,
היינו בראהו טבעית⁶¹, ותולעים הנמצאים במים שאינם נראים רק ע"י כלי המיקרוסקופים לא יאמר המים,
משום דצ"ל נראה בעינים נשמיים, ואף אינו עושה ריעותא כלל, עדיין יש לחקור מהו הגדר של נראה
לעינים, האם צריך לראות בעין שזוהו העלע, או דמיני כשורואתו בכלל, אף שמתחת קטנו אינו רואתו
כשרץ, ולכאורה נראה כדו" הא, וכן פסק בשבט הלוי [מ"ז סימן קל"ב], ולכן בנידון דידן ותולעים
הנמצאים במימנו, אף שאפשר לראותו בעין לאחר העיזן היטב, מ"מ כיון דלעין לא נראה רק בנקודה
קטנה, וחלק הנדיה לא נראה, ג"כ מקרי לא נראה לעינים, דצ"ל נראה לעינים שהיא שרץ, (עייני ששי"ב
פ"ג אק"ה) שכן נוטה גם דעת הגרש"י אורבאך ד"ל, ואולי בספר בדיקת מוון כחלכתו הביא כשמו
לחתמיה, וכן מסיק כששי"ב לכסוף ששמע בשם החת"י"א להחמיר רצ"ע).

⁶⁰ בדאקל 2 אוח 5 וכן אישורו באסירת ראש"ל DEER במשרד של האגנס"ל ש. פלדר, [חברי המערכה היו נכחים שם,
כברי לבדו פרטי המציאות לאמיתות].

⁶¹ חכמת אדם [ב"א כלל ל"ח סימן מ"ט] לגבי רוחשים הנמצאים בחומץ, והגרש"ק כטוב שסע ודעת [מנינו קני"א סימן
ג"ג] ובחכמת החמ"ש [י"ד סימן פ"ג] ובערו"ה"ש [סימן פ"ד סל"ז] לענין תולעים שבמים. ובמצאת שראל עובדה וזה
[פ"ב מ"ו בועו סק"ג] לענין קשקשים שעל הגיגים הבראים רק ע"י כלי המיקרוסקופ"פ.

⁶² אף נדוברי רש"ז"ל יש לדייק בן, דרש"י בכמ"ג בש"ס כתב למרש את לשון "שרץ", ותחילת לשונו: ושרין לשון
קטנה ונמוכה שנכרת בהלכה בקושי ונראית כרוחשת [מכות מ"ו ע"א ב"ה צריעה] ובדיוק יותר נחב: שרץ לשון שרץ
דבר שהוא נד כארץ ואינו נראה אלא ע"י שירצו ורחושו מפני קוטנו [עירובין כ"ח ע"א] וכן כתב עוד בפסחים [כ"ד
ע"ב ד"ה צריעה] ובחולין [מ"ז ע"ב ד"ה מהו] ע"כ, אשר יוצא מוכרי רש"י ששרץ שאסרה רבננא, אינו נראה לעין
כפועל שזרץ שרץ וברייה, דמתחת קוטנו אינו עומד עליה רק ע"י רוחשו ונענינו ושריצו, וזיינו דרואה את הנקודה,
רק שאינו עומד עליה שהיא ברייה בלא רוחשו, ויל"ע בזה.

התולעים

נן פגומים

יה וכי"ב

מתחילה

ז שפגומין

לחלק בין

ר"ה [כלל

זתה ושם

שהבין גם

טל ממנה

"ב] וכ"כ

מ"א ז"ל

בין הצבי

ז פגומים

ל בניד"ז

יה, וס"ל

דון דירן

ריה, אף

ואי"נ כשידוע היכן היא האיסור והיא לפנינו שפיר ניכרת לעין גם בתוך תערובתו, ולכן ס"ל להט"ז ודעימיה דאי"ז חשיב תערובות ואינו בטיל, וכמ"ש בדרישה [סק"א] והעתיקו גם הט"ז וז"ל: הכא שאיירי שהוא במאכל עב וא"א לבררו מחמת קטנותו. אבל מ"מ האיסור במקומו ניכר בין ההיתר וכו' עכ"ל, ועפ"י זובן אמאי דאסור לאכלו, והרי כיון דניכר האיסור לא יאכלנו, וע"כ הביאור הוא כנ"ל, וניכר האיסור רק לאחר הברור ודו"ק, משא"כ הרמ"א ודעימיה ס"ל דגם זה ל"ח ניכר האיסור.

וכן בשו"ת חת"ס [יר"ד סימן ער"ז] כתב בנידון ס"ת ש"יב טעות שנתערבה עם ס"ת אחרים, וחולק שם על הרב יד אליהו [סימן פ"ח] וס"ל דאינו בטיל, ואף דנתערב בתערובות יפה באופן דקשה לבררו, מ"מ הקישוי היא רק מחמת עירוביה ברוב הכמות, אבל הטעות לעצמו כשידוע מקומו יהי ניכר ונראה לעין גם בתוך תערובתו, וע"כ ל"ח תערובות, וכ"כ להדיא בשו"ת מהרי"ל החדשות [סימן פ' דבאופן שהתערובות הוא רק מצד הטירחא לברר האיסור ל"ח תערובות, אולם בערוה"ש [סימן ק' סק"ז] ס"ל דבאופן שיש טורח לברר ולזהות האיסור וכגון ביצה ש"יב אפרוח שנתערבה בכמה מאות ביצים, שיש טורח רב לכרוק כולם, חשיב שפיר תערובות, ובוה מיישב קושיית הפלתי עיי"ש, וע"ע בכנפי יונה בזה.

משא"כ בניד"ד שהאיסור לעצמו אינו ניכר לעין הרגילי, ורק לאחר הבטה ועיון רב יראהו, והיינו דאין החיסרון בטירחת החיפוש אחר האיסור לבררו, רק טורח היא לברר בכלל האיסור, אף כשהוא מבורר כאן לפנינו, קשה לעמוד עליה, זה אינו נקרא נראה לעין וחשיב שפיר תערובות ובטיל אף יבש בלח.

ואף דבשו"ע הרב [שו"ת סימן י"ח] נוקט כדעה שניה במנחת כהן [ח"יב פ"ג] דאף כשאינו ניכר כלל אינו בטיל להט"ז, גדולי האחרונים ז"ל נקטו כדעה הא' במנח"כ שם דהט"ז אוסר דוקא באופן שניכר לעין, וכ"כ המנחת יעקב [כלל פ"ה סק"ז], ובכלל כ"כ סק"ג כתב דאינו נראה כלל דרך הא' והמנח"כ, וכ"כ בכלל ל"ט סק"ז והפרי"ח [אור"ג] והכמ"א [כלל נ"א ס"ג] ובשו"ת צ"צ [יר"ד סימן ע'], ובאמת פלא היא דבשו"ע הרב גופיה [סימן תמ"ב קונט"א סק"ז] נקט כדעת המנחת יעקב הג"ל דפסק כדעה הא' שבמנח"כ וע"ע.

[ה]

חייב ברור האיסור

ובנידון החיוב לברר האיסור, היות דאפשר להפריד האיסור מההיתר ע"י סינון, הרי לכאורה אינו פועל בו דין ביטול וכידוע לכל באי שערי אר"ה, ולהניח על הברזא מטלית לסנן המים, מכיון דעפ"י דאפשר לעבור דרך נקביה עכ"פ חלק מהתולע, יל"ד מדין פירש ודו"ק, וגם להלכה אם יש חיוב לקבוע מסגרת FILTER על הברזא יל"ע טובא, דכיון דצריך להוציא עליו הוצאות, הרי המחבר והרמ"א [בסימן ק"ב ס"ג] פסקו כהרשב"א [בתה"ב סוף בית דין] דכלי איסור שנתערב באחרים בטל ברוב, ול"ח כדבר ש"ל מחירין ע"י הגעלה, כיון שצריך להוציא עליו הוצאות, ודלא כהרא"ה ז"ל המוכא בש"ך שם [סק"ח] דס"ל דכיון דאפשר להוציא את האיסור ע"י הגעלה הוי כניכר האיסור.

וע"ע ברמ"א [סימן צ"ח ס"ד] בנידון חלב שנפל לתבשיל, דצריך ליתן לתוכו מים צוננים בכדי להקפיא את החלב שיצוף למעלה, בכדי שימאפשר להסירו, דמאתר דאפשר להסירו הוי כאילו מכירו וצריך להוציאו, ובכרו"פ [שם סק"ז] פסק ע"פ דברי הרשב"א הג"ל, דאם יופסד התבשיל א"צ לצננו עיי"ש.

והנה נראה בדעת הפלתי דס"ל דכיון דהשתא נתערב יפה הוי שפיר תערובות, ואף דאפשר להמציא ע"י איזה פעולה להוציא את האיסור, מ"מ אכתי לא נקרא משום זה ניכר האיסור, וממילא אינה חיוב לברר האיסור ע"י הצינון, רק משום דשילמ"ת, וכן הבין בדעתו החכמ"א [כלל נ"א ס"ב] ובהגהות חכמ"א שם

ימן ק"ד

לחתיכות

יל להרב

ודככולן

אף שאי

"א] דזה

האיסור

ח סימן

י שניכר

דמיירי

זאיסור,

הרב משה שטרנבוך
ראב"ד לכל מקהלות האשכנזים
מח"ס מועדים וזמנים ושו"ת תשובות והנהגות
סגן נשיא העדה החרדית

בענין הנ"ל

לכבוד הרב הגאון וכו' הרב משולם [זושאן] יצחק נפתלי אויש שליט"א

קבלתי ממנו סקס אודות התולעים במים בכמה מקומות בנו יארק והפאקס נמחק בכמה מקומות אבל שורש דבריו נראה להתיר זאת לכתחלה ולא לדרוש להחמיר.

ובוראי אינו כן דמה שאפשר לתקוני חייבין לתקן, וכמו שנהגו אצלינו בפסח להניח בד על מוצא המים אף שלא שכיח חמץ כלל, כ"ש כאן למנוע תולעים חייבין בכל מים, וכל הדיון הוא בפ[א]רק או במסעדה אם ראוי למנוע, וע"ז יש מקום לצדד אם להתיר.

והנה לדעתו שייך לומר כאן נמצא כאן היה ונולדו בצינורות אבל מאחר שמומתין מעידים שגם קודם נמצא תולים ששם נולדים ולא נאמר כאן נמצא כאן כולם נולדו שהמציאות אינו כן, וגם אלולא דברי הפמ"ג אמינא כאן נמצא כאן הי' שייך כשדנין איפוא תולין שטימא אח"כ אבל כשדנין עליו גופא איפוא נולד לא אמרינן כאן נמצא כאן הי' אלא הי' בעולם כלל.

ומה שדן שיי"ל כאן ס"ס, יש לחקור בכללי ס"ס שאולי דומה להתוס' כתובות ט. דשם אונס חד הוא, ובאן דנין אם נמצא איפוא נולד במקום האסור או לא ולא אזלינן במקום זה לעשות בהן ס"ס.

ומה שמביא מ"אבני נזר" נראה כיון שמצוי שמה תולעים ורביהייה בכך אפשר לכ"ע אינו נחשב לחציצה מלבד מה שעיקר סברתו שנחשב חציצה צע"ג.

הגאון ה"חזון איש" וצ"ל החמיר מאד בתפוזים שנראה כלכלוך נקודות אולם הם תולעים קטנים.

הדון לדברינו שעיינתי רק מקופיא ומתי, ומ"מ עם הצרדין שהציע לא הייתי מתיר לכתחלה ואדרכה אם יפרסמו הרבה יחידים ומסעדות ותחילו ליוהר, "ובשעת הדחק יפה העלה צרדין להקל", אבל צריכים לפרסם חומרת החז"א ויוהר בזה ולהגות בד כמ"ש.

ותנני מצפה בכליון לרחמי שמים מרובים

משה שטרנבוך - ראב"ד

י מצוה ליתן
לצננו, וכיתור
הטעם משום
הנ"ל דניכר
א"א לסננו,
שפיר שייך
וכ"ה להדיא
ת צ"צ [יו"ד

ויה, ולאפוקי
ולעני"ד הוא
וציא האיסור
מכירו עכ"ל,
ל כהרשב"א.
לפי"ז פסקי

ק"ב, וד"ל:
נ"ל להרא"ה
ה להרשב"א
ש"כ: כי כאן
רי שם מיירי
ון דסי' צ"ח
דעכשיו הוי

נפרד האיסור
זירור לא יהי
, [ועוד יל"ע
ל זה, מדברי

